RUDOLPHUS DE BIBRACO. RICHARDUS DE SANCTO VICTORE. AUGUSTINUS. HENRICUS DE HASSIA
2. Hälfte 14. Jh. Seite 118r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=543
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

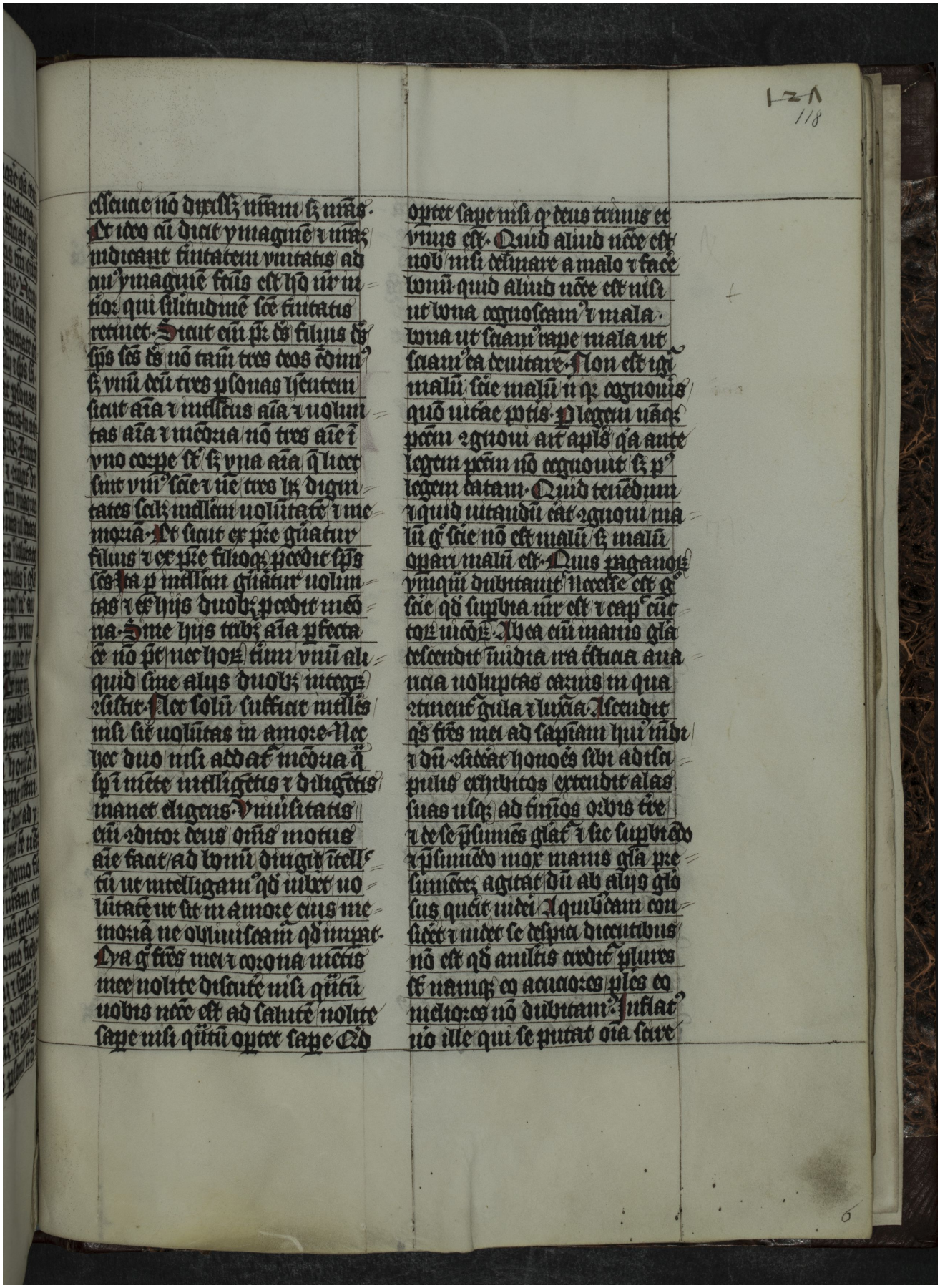

elsuae nõ dicitur uisam sz uias.
Et ideo ei dicat ymaginẽ r uiaz
indicant trinitatem vnitatis ad
au ymaginẽ trias est hõ ur in
tio: qui similitudinẽ sce trinitatis
retinet. Dicit enim pr es filius es
ips ses es nõ tamen tres deos ednm
sz vnũ deũ tres psonas hsentem
sicut aia r intellectus aia r uolun
tas aia r memoria nõ tres aie i
vno corpe sed sz vna aia q licet
sint vnũ scae r nõ tres hz digni
tates scilz intellectũ uolitatẽ r me
moriã. Et sicut ex pre gnatus
filius r ex pre filioq; procedit ips
ses ita p intellectũ gnatur uolun
tas r ex hjs duobz procedit memo
ria. Sme hjs trib; aia perfecta
ẽ nõ pt nec hoz; tum vnũ alu
quid sine alys duob; integre
subsistit. Nec solũ sufficiat mens
nisi sit uolũtas in amore. Nec
hec duo nisi addat memoria q
sp i mente intelligentis r diligentis
manet diligens. Vnitatis
etiã creator deus omnis motus
aie fecit ad vnũ dirigit intell
tũ ut intelligam qd iubet uo
lũtate ut sit in amore eius me
moriã ne obliuiscam qd iuuat.
Ora g fres mei r corona mecis
mee nolite discedere nisi qtũ
nobis nece est ad salutẽ nolite
sape nisi qtũ oportet sape. Qd
oportet sape nisi q deus trinus et
vnus est. Quid aliud nece est
nob nisi deliuare a malo r facere
bonũ quid aliud nece est nisi
ut bona cognoscam r mala.
bona ut sciam rape mala ut
sciam ea deuitare. Non est igi
malũ scie malũ n qz cognouis
quõ uitae potis. Plegem nãqz
pcm cognoui aut apls qa ante
legem pcm nõ cognouit sz p
legem datam. Quid tenedum
aliquid uitandũ est cognoui ma
lũ q scie nõ est malũ sz malũ
opari malũ est. Quis paganoz
vnquã dubitant necesse est q
scie qd supra nr est r cap cũc
toz nocoz. Ab ea enim manus gla
descendit fuidria ma ebriaca aua
ricia uoluptas carnis in qua
tinent gula r luxria. Ascendit
qs fres mei ad sapiam hui mdi
r dñi. Videat honoes sibi adtri
buis exhibitos extendit alas
suas usqz ad finios orbis tre
r de se psumes glat r sic superbiendo
r psumendo mox manus gla pre
sumentez agitat dñi ab alys glo
sus quert indei. Aquibdam con
sicet r uidet se despta dicentibus
nõ est qd aulis credit plures
sed namqz eq acuiores ples eq
meliores nõ dubitant. Jusiat
nõ ille qui se putat oia scire